

Ο μόνος αληθινός Θεός (π. Δημητρίου Μπόκου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Ρώτησαν κάποτε τον αββά Αγάθωνα:

- Εσύ είσαι ο Αγάθων; Ακούμε για σένα ότι είσαι πόρνος και υπερήφανος.
- Ναι, έτσι είναι, απαντά ο ασκητής.
- Εσύ είσαι ο Αγάθων που φλυαρείς και κατακρίνεις;
- Εγώ είμαι.
- Εσύ είσαι ο Αγάθων ο αιρετικός;
- Δεν είμαι αιρετικός, απαντά ο Αγάθων.
- Πες μας, τον παρακάλεσαν τότε, γιατί τόσα σου είπαμε και τα δέχθηκες, αλλά το τελευταίο δεν το άντεξες;
- Τα πρώτα ωφελούν την ψυχή μου, αλλά η αίρεση είναι χωρισμός απ τόν Θεό, και δεν θέλω να χωρισθώ απ τόν Θεό (απ τὸ Γεροντικό).

Να ένα θέμα που σήμερα έπαψε να είναι ουσιώδες και πέρασε σε δευτερεύουσα μοίρα. Δεν θεωρούμε ότι η ορθή πίστη είναι αναγκαία προϋπόθεση για τον ορθό τρόπο ζωής. Νομίζουμε ότι στον Θεό και στη σωτηρία μας (ζητήματα ζωής και θανάτου) μπορούμε να φτάσουμε από χίλια-δυό δρομάκια. Δεν έχει σημασία τελικά ποιά πίστη ακολουθείς, σε τι Θεό πιστεύεις.

Ρωτήθηκε κάποιος που στον καιρό μας από Χριστιανός έγινε Μουσουλμάνος:

- Πως το αποφάσισες;
- Μόνος μου, απάντησε. Ψάχνοντας σιγά-σιγά βρήκα αυτό που ήθελα στο Ισλάμ.
- Έμαθα ότι παραλίγο να γινόσουν μοναχός στο Άγιον Όρος!
- Ναι! Δεν έχει καμμία διαφορά. Διαφορετικοί δρόμοι, ίδιο τέλος.

- Δεν υπάρχει απόσταση ανάμεσα στο Άγιον Όρος και το Ισλάμ;
- Απολύτως καμμία. Όταν πας στο Άγιον Όρος η επισκέπτεσαι κάποιον τεκέ στην Αίγυπτο (=κάτι σαν μοναστήρι ισλαμικό), βλέπεις ότι δεν υπάρχει απολύτως καμμία διαφορά» (Στ. Θεοδωράκη, Οι άνθρωποί μου, σελ. 214).

Τι Μωάμεθ, τι Χριστός! Ένα και το αυτό λοιπόν; Καμμία διαφορά; Μέσα απ τὸ κανάλι του παγκοσμίου κινήματος της «Νέας Εποχής» περνάει το καταστροφικό μήνυμα, ότι οι θρησκείες όλες είναι μία. Δεν έχουν διαφορά. Σε όποια θέλεις, πηγαίνεις. Και όποιον Θεό θέλεις, προσκυνάς. Αυτός είναι ο λεγόμενος θρησκευτικός συγκρητισμός, που λέγεται και εσωτερισμός.

Όμως ο ένας και μοναδικός Θεός, που ποτέ βέβαια δεν είχε αφήσει αμάρτυρο (=χωρίς μαρτυρίες, χωρίς σημάδια) τον εαυτό του (Πραξ. 14, 17), φανερώθηκε ολοφάνερα στον κόσμο με την ένσαρκη παρουσία του μονογενούς του Υιού Ιησού Χριστού. Ο Χριστός είναι ο μόνος που ήρθε για να σώσει τον κόσμο (Ιω. 3, 16-18). «Ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην», είπε ο άγγελος στους ποιμένες, «ότι ετέχθη (=γεννήθηκε) «υμίν Σωτήρ» (Λουκ. 2, 10-11.)

Σωζόμαστε λοιπόν μόνο δια Ιησού Χριστού. Κανένας άλλος δεν μπορεί, ούτε άνθρωπος, ούτε άγγελος, να μας σώσει. Μόνο ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, που είπε: «Εγώ (μόνο) είμαι η αλήθεια» (Ιω. 14, 6). «Και δεν είναι δυνατόν δια κανενός άλλου να σωθούμε. Διότι δεν υπάρχει άλλο όνομα (πλην του ονόματος του Χριστού) που να δόθηκε κάτω από τον ουρανό μεταξύ των ανθρώπων, με το οποίο ορίσθηκε να σωθούμε» (Πραξ. 4, 12).

Λόγω της απόλυτης, μέχρι σταυρικού θανάτου, υπακοής Του στον Πατέρα Του, «ο Θεός τον υπερύψωσε και του χάρισε όνομα, που είναι πάνω από κάθε άλλο όνομα. Όστε στο όνομα του Ιησού να καμφθεί κάθε γόνυ, αγγέλων, ανθρώπων και δαιμόνων, και να ομολογήσει κάθε γλώσσα, ότι Κύριος (όλων είναι ο) Ιησούς Χριστός (και μόνο)» (Φιλ. 2, 9-10).

Να γιατί ο αββάς Αγάθων νοιαζόταν τόσο πολύ να μην ξεφύγει από την πίστη αυτή. Εμείς σε ποιόν Θεό κλίνουμε γόνυ; Ποιόν αναγνωρίζουμε Κύριο και Σωτήρα μας;

(ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, αρ. φ. 356, Μάρτιος 2013)